

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobce: **N. B.**,
nar. X,
státní příslušnost: X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 21, Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 11. 2025, č. j. OAM-586/ZA-ZA11-K12-2025,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 11. 2025, č. j. OAM-586/ZA-ZA11-K12-2025, jímž bylo o žádosti žalobce o mezinárodní ochranu rozhodnuto tak, že

mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, (dále jen „zákon o azylu“) se neuděluje.

2. Žalobce namítal, že mu žalovaný napadeným rozhodnutím neudělil mezinárodní ochranu v žádné její formě, ačkoliv uplatnil důvody pro udělení humanitárního azylu. K humanitárnímu azylu žalobce uvedl, že je svobodný a bezdětný, má však v domovském státě vysoké dluhy, pro které není schopen tam přesídlit, hradit tyto dluhy a zároveň získávat prostředky pro vlastní obživu. Žalobce nemá žádné přesvědčení, ani nečelí ve své vlasti žádnému pronásledování, má však za to, že není schopen si v domovském státě zajistit adekvátní obživu, zatímco v ČR je plně integrován a má zde pracovní uplatnění. Dle žalobce je tedy napadené rozhodnutí nezákonné, neboť z jeho odůvodnění plyne, že se žalovaný odmítl podanou žádostí věcně zabývat s odkazem na závěr, podle kterého žalobce nečelí v zemi původu azylově relevantnímu pronásledování. Žalovaný dle žalobce nepostupoval dle § 3 s. ř., neboť nezjistil skutečný stav věci a zcela pominul ústřední bod výpovědi žalobce, a sice neutěšenou ekonomickou a sociální situaci v domovském státě žalobce. Žalobce má dále za to, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, a to již z důvodu nedostatku odůvodnění, jež se nijak nezaobírá hodnocením ekonomické a bezpečnostní situace v Moldavsku. Podotkl, že pokud je proces hodnocení důkazů založen na jejich pořízení a vzájemném vypořádání (izolovaně a pak i ve vzájemném kontextu), tak má zato, že v tomto aspektu zaostává. V této souvislosti odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 4 Ads 17/2007–66, z něhož plyne, že odůvodnění shrnuje všechny zjištěné skutečnosti, které byly podkladem pro rozhodnutí, způsob jejich hodnocení a úvahy, které vedly k aplikaci konkrétního právního předpisu na projednávanou věc. Správní řád dává správnímu orgánu možnost zvolit si postup v konkrétní věci. Zpravidla, pokud jde o skutkovou stránku, nejprve dojde k vyličení podstaty věci, potom následuje rozbor důkazů a ostatních podkladů rozhodnutí. V odůvodnění je nutné reagovat na připomínky a návrhy účastníků řízení, na jejich vyjádření k podkladům rozhodnutí, a vypořádat se s případnými rozpory v jednotlivých důkazech. Poté by měly být uvedeny závěry o nepochybně zjištěných skutečnostech. Následně se posoudí právní význam těchto skutečností a vysloví se úsudek o předmětu řízení. S poukazem na právní normu, jež je citována ve výroku rozhodnutí, se zdůvodní její použití v konkrétním případě. Je nutné, aby byla dobře vystižena podstata věci a aby odůvodnění nebylo zatěžováno bezvýznamnými údaji a úvahami na úkor srozumitelnosti rozhodnutí. K tomuto žalobce uvedl, že z odůvodnění rozhodnutí nevyplývá, co si správní orgán myslí o důvodech jeho obav, natož jak hodnotí ekonomickou a sociální situaci v jeho domovském státě, když nedostatečně přihlédl k tomu, že je žalobce v ČR integrován, má zde pracovní uplatnění i zázemí, a může tak být pro ČR přínosem. Žalobce se tak domnívá, že je nehumánní mu ochranu neudělit a napadené rozhodnutí tak pokládá za věcně nesprávné. Navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc byla žalovanému vrácena k novému projednání a rozhodnutí.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Žalovaný uvedl, že zjistil skutečný stav věci, případ posuzoval ve všech souvislostech, zabýval se všemi skutečnostmi uvedenými žalobcem v průběhu správního řízení a opatřil si potřebné podklady a objektivní informace pro své rozhodnutí. Žalovaný vycházel ze zásady individuálního posuzování jednotlivých žádostí. Konstatoval, že z provedeného dokazování nevyplynula existence relevantních důvodů bránících žalobci v návratu do vlasti. Tvrzení žalobce o nepříznivé ekonomické situaci v zemi původu a o jeho dluhových závazcích vůči soukromým osobám je nutno hodnotit jako důvody ryze ekonomické povahy. Ty samy o sobě nemohou založit oprávnění k setrvání na území ČR. Nepříznivá ekonomická situace v Moldavsku je obecnou

skutečností postihující široké vrstvy obyvatel Moldavské republiky a nepředstavuje individuální, specifický zásah do práv žalobce. Zdůraznil, že právní řád ani mezinárodní závazky ČR neposkytují ochranu osobám, jejichž motivací k pobytu na území ČR je snaha o zlepšení ekonomické situace či dosažení vyššího výdělku. Existence finančních závazků žalobce vůči soukromým osobám v Moldavsku nemůže být považována za důvod znemožňující jeho návrat do vlasti. Dle žalovaného žalobce neprokázal, že by mu v souvislosti s těmito závazky hrozilo reálné a individualizované nebezpečí závažné újmy, ani že by mu moldavské státní orgány nebyly schopny či ochotny poskytnout mu ochranu. Žalovaný žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany posuzoval nikoliv jako bezpečnou zemi původu, ale zabýval se hodnocením Moldavska z pohledu všech forem mezinárodní ochrany.

4. Z obsahu spisového materiálu vyplynuly následující, pro rozhodnutí podstatné skutečnosti:
5. Žalobce podal dne 22. 5. 2025 žádost o udělení mezinárodní ochrany. Dne 27. 5. 2025 poskytl údaje k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany, v níž uvedl, že je státním příslušníkem Moldavské republiky, národnosti moldavské. Narodil se a žil v Podněstří v Moldavsku. Nemá a ani nikdy neměl žádné náboženské či politické přesvědčení, nikdy nebyl členem žádné politické strany či skupiny a nikdy také nebyl politicky aktivní. Je svobodný a bezdětný. Na území ČR vstoupil asi v dubnu 2024, od té doby se zdržuje na území ČR. K otázce žalovaného ohledně razítka ve jeho pase z července 2024 uvedl, že si to nepamatuje. Kromě ČR v jiných státech EU nepobýval. Nebyla mu také udělena víza ani povolení k pobytu v jiných státech. Je zdravý, nemá žádná zdravotní omezení ani zvláštní potřeby. V ČR ani ve Moldavsku nebyl nikdy trestně stíhán či odsouzen za spáchání trestného činu. K důvodům své žádosti uvedl, že potřebuje práci a má hodně dluhů. Chce zůstat v Evropě, v ČR. Jiné důvody neuvedl.
6. Pohovor k žádosti o mezinárodní ochranu byl s žalobcem proveden dne 27. 5. 2025. Do správního spisu byly jako podklad založeny také zprávy o zemi původu: Informace OAMP – Moldavsko – Základní přehled o zemi ze dne 7. května 2025, Informace OAMP – Moldavsko – Bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 14. listopadu 2024, Informace OAMP – Moldavsko – Situace obyvatel Podněstří v Moldavsku ze dne 9. ledna 2025, Informace OAMP – Moldavsko – Situace moldavských občanů vracejících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí - Přístup úřadů a společnosti - Přístup ke vzdělávání, lékařské péči, sociálním službám a na trh práce ze dne 7. ledna 2025, Informace OAMP, MZV ČR, č. j. 105783-6/2025-MZV/LPTP ze dne 27. března 2025 a tisková zpráva ČTK – Podněstří začalo díky ruské půjčce opět dostávat plyn ze dne 14. února 2025.
7. Rozhodnutím žalovaného ze dne 12. 11. 2025, č. j. OAM-586/ZA-ZA11-K12-2025 nebyla žalobci udělena mezinárodní ochrana z důvodu absence azylově relevantních důvodů a účelovosti jeho žádosti. Žalovaný vyloučil riziko pronásledování žalobce za uplatňování politických práv a svobod dle § 12 písm. a) zákona o azylu. Rovněž také nedošel k závěru, že by žalobci hrozilo pronásledování z důvodů obsažených v § 12 písm. b) zákona o azylu. Žalovaný uvedl, že legalizace pobytu ani ekonomické potíže v zemi původu mezi tyto důvody nepatří. Stran neudělení doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu žalovaný uvedl, že neshledal, že by žalobci hrozila v zemi původu vážná újma, neboť žalobce neměl v Moldavsku či Podněstří žádné problémy se státními orgány, potýkal se pouze s ekonomickými obtížemi. V Moldavsku ani na území Podněstří pak neprobíhá žádný ozbrojený konflikt. Žalovaný si je vědom aktuálně probíhajícího válečného konfliktu na

Ukrajíně, jež s Moldavskem sousedí, nic však nenasvědčuje tomu, že by se tento konflikt měl rozšířit na moldavské území.

8. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 s. ř. s. napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Soud vyšel v dané věci z následujících právních předpisů:
10. Podle § 3 s. ř. *„nevyplyvá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.“*
11. Podle § 14 věta první zákona o azylu, ve znění účinném do 30. 9. 2025, *„jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit národní humanitární azyl (dále jen „humanitární azyl“) z humanitárního důvodu.“*
12. Podle přechodného ustanovení ve čl. II bodu 1 zákona č. 314/2025 Sb., kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (dále jen „zákon č. 314/2025 Sb.“), *v řízeních podle zákona č. 325/1999 Sb. zahájených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona provádí Ministerstvo vnitra jednotlivé úkony podle ustanovení upravujících vedení řízení uvedených v zákoně č. 325/1999 Sb., ve znění účinném ke dni provádění příslušného úkonu.*
13. Podle přechodného ustanovení ve čl. II bodu 9 zákona č. 314/2025 Sb., *v řízeních podle bodu 1 nelze ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona udělit národní humanitární azyl.*
14. Podle § 23c zákona o azylu *„podkladem pro vydání rozhodnutí mohou být zejména a) žádost o udělení mezinárodní ochrany a údaje k jejímu doplnění, b) protokol o pohovoru, c) přesné a aktuální informace z různých zdrojů o státu, jehož je žadatel o udělení mezinárodní ochrany státním občanem, nebo v případě osoby bez státního občanství o státu jejího posledního trvalého bydliště.“*
15. Soud posoudil žalobní námitky následovně.
16. Žalobce namítl nedostatečně zjištěný skutkový stav věci ze strany žalovaného, kdy si žalovaný dle žalobce neopatřil dostatek podkladů pro vydání rozhodnutí a nevyšel tak ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Zákon o azylu v § 23c uvádí demonstrativní výčet podkladů, jichž lze pro rozhodnutí o mezinárodní ochraně použít. Žalovaný opřel závěry napadeného rozhodnutí o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany, protokol zachycující pohovor s žalobcem, a také o zprávy vyjmenované v bodu 6 tohoto rozhodnutí, které obsahují informace o státu původu žalobce, tedy Moldavsku. Je tedy nutné posoudit, zda žalovaným shromážděné zprávy o zemi původu splňují judikатурní požadavky, jak je vymezil NSS v rozsudku ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008-81, kdy zprávy musejí být *„v maximální možné míře (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů, a (4) transparentní a dohledatelné.“*
17. Z hlediska relevance lze zmínit, že se zprávy věnují otázkám a tématům, které korespondují s azylovými důvody žalobce. K důvěryhodnosti a vyváženosti informací lze uvést, že zprávy čerpají z poznatků Amnesty International, ČTK, MZV ČR, Evropské komise a jiných

zahraničních zdrojů. Uvedené zdroje soudu nezavdávají příčinu pochybovat o důvěryhodnosti prezentovaných informací. Rozličnost uvedených zdrojů je ku prospěchu jejich vyváženosti. Informace hovoří o negativních i pozitivních aspektech dotčené problematiky. Poznatky, které zprávy přinášejí lze ověřit i z nezávislých zdrojů. Jedná se o podklady shromážděné až na jednu výjimku v roce 2025, jsou tedy aktuální. Soud považuje i Informaci OAMP – Moldavsko – Bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 14. listopadu 2024, za aktuální, a to vzhledem k povaze v ní obsažených informací. Soud shrnuje, že neshledal vážné nedostatky v uvedených kritériích, pro které by bylo nepřípustné je jako podklad rozhodnutí využít. K námitce žalobce spočívající v tom, že si žalovaný nezjistil skutečný stav věci ve vztahu k neutěšené ekonomické a sociální situaci v domovském státě žalobce soud předně uvádí, že žalobce využil svého práva dle § 36 odst. 3 s. ř., a seznámil se se shromážděnými podklady pro vydání napadeného rozhodnutí. Nevyužil však možnosti se k těmto podkladům vyjádřit, či je doplnit, aby tento jím tvrzený nedostatek napravil. Informace o ekonomické a sociální situaci v zemi původu žalobce lze nalézt v Informaci OAMP – Moldavsko – Situace obyvatel Podněstří v Moldavsku ze dne 9. ledna 2025 a Informaci OAMP – Moldavsko – Situace moldavských občanů vracejících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí – Přístup úřadů a společnosti – Přístup ke vzdělávání, lékařské péči, sociálním službám a na trh práce ze dne 7. ledna 2025. Soud tak došel k závěru, že žalovaným shromážděné podklady jsou pro posouzení azylového příběhu žalobce dostačující. Stěžejní otázkou pro posouzení důvodnosti žádosti žalobce o mezinárodní ochranu je však to, zdali je nedobrá ekonomická a sociální situace v zemi původu azylově relevantní, a to zejména z pohledu institutu humanitárního azylu, jehož udělení se žalobce prostřednictvím své žaloby domáhá. To, že by v zemi původu čelil jakémukoliv pronásledování žalobce ve své žalobě popřel. K zodpovězení této otázky poskytují žalovaným shromážděné podklady dostatečně relevantní, důvěryhodné, aktuální i transparentní informace. K otázce relevance ekonomické a sociální situace v zemi původu žalobce se soud vyjádří níže, v rámci posouzení námítky žalobce týkající se neudělení humanitárního azylu dle § 14 zákona o azylu, ve znění platném do 30. 9. 2025.

18. Relevantní skutečnosti plynoucí ze shromážděných podkladů dle názoru soudu žalovaný v rámci napadeného rozhodnutí v posouzení žalobcovy žádosti o mezinárodní ochranu zohlednil a nelze seznat, že by žalovaný učinil skutková zjištění, která jsou v rozporu se zprávami o zemi původu. Rozhodující pro nepřiznání mezinárodní ochrany byla naprostá absence azylově relevantních důvodů na straně žalobce, neboť těžkosti ekonomického charakteru bez spojitosti s důvody, pro které by byl žalobce v zemi původu pronásledován, postrádají azylovou relevanci. Tato námitka tedy není důvodná.
19. K námitce ohledně neudělení humanitárního azylu (§ 14 zákona o azylu) je zapotřebí uvést, že v průběhu řízení před soudem došlo k legislativní změně, kterou byl § 14 zákona o azylu s účinností od 1. 10. 2025 zrušen. Z přechodných ustanovení, která mají za cíl upravit situace, kdy ke změně dojde v průběhu řízení, plyne, že není možné udělit humanitární azyl v řízení, které bylo zahájeno před účinností výše popsané legislativní změny, a to ode dne nabytí její účinnosti, tzn. od 1. 10. 2025. I pokud by soud této námitce žalobce vyhověl, humanitární azyl dle § 14 zákona o azylu žalobci již nemůže být udělen.
20. Nad rámec výše uvedeného soud konstatuje, že žalobcem uváděné důvody by nemohly vést k udělení humanitárního azylu, pokud by nedošlo ke změně právní úpravy, a proto nenalezl indicie k případnému posouzení ústavnosti přechodného ustanovení. K nepříznivé ekonomické situaci se NSS ve svém rozsudku č. j. 4 Azs 34/2005-60, ze dne 16. 11. 2005,

vyjádřil tak, že „Obecně lze za určitých okolností udělení azylu z humanitárních důvodů připustit i tehdy, uvádí-li žadatel potíže ekonomického charakteru. Vždy ale musí jít v tomto ohledu (např. co do míry postižení, délky jeho trvání atd.) o extrémní případ, který navíc má svůj původ v okolnostech relevantních z pohledu ostatních, standardních azylových důvodů. To znamená, že špatná ekonomická situace žadatele je následkem nebo průvodním jevem pronásledování státními orgány v zemi původu pro jeho politické přesvědčení, rasu, národnost, náboženství a podobně.“ (srov. též rozsudek NSS ze dne 24. 7. 2019, č. j. 4 Azs 112/2019-46, a ze dne 17. 8. 2020, č. j. 1 Azs 208/2020-40). Žalobce však jakékoliv pronásledování opakovaně vyloučil, jiné, než ekonomické důvody své žádosti v řízení neuvedl. Námitka tedy není důvodná.

21. V žalobě proti napadenému rozhodnutí žalobce v návaznosti na jím tvrzené ekonomické důvody namítal skutečnost, že se v ČR již plně integroval a má zde pracovní uplatnění. K tomu soud podotýká, že ani tyto skutečnosti nejsou skutečnostmi azylově relevantními dle zákona o azylu. Soud konstatuje, že žalobce svou pobytovou situaci má řešit prostřednictvím institutů zákona o pobytu cizinců, a nikoli pomocí žádosti o mezinárodní ochranu, která není k takovému účelu určena.
22. Co se tvrzené nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí týče, podle ustálené judikatury je třeba za nepřezkoumatelné považovat takové rozhodnutí, z něhož vůbec není možné seznat, jakým způsobem správní orgán rozhodl, nebo které vykazuje takové rozpory mezi výrokem a odůvodněním, že není možné zjistit, jakými úvahami byl správní orgán veden. Nepřezkoumatelným je také rozhodnutí, z něhož není možné zjistit, jak se správní orgán vypořádal s námitkami účastníka řízení či z jakých důvodů je považoval za liché, mylné či vyvrácené, nebo takové rozhodnutí, které se opírá o v řízení nezjišťované nebo neprokázané skutečnosti. Těmito vadami napadené rozhodnutí netrpí. Soud se tak ztotožňuje se žalovaným, který tvrdí, že své závěry podložil přezkoumatelnými úvahami vycházejícími ze všech podstatných individuálních okolností daného případu. Žalovaný v napadeném rozhodnutí vyloučil riziko pronásledování žalobce za uplatňování politických práv a svobod dle § 12 písm. a) zákona o azylu, neboť ten nemá žádné politické přesvědčení a dle své výpovědi se o politiku nezajímá. V zemi původu se potýkal pouze s ekonomickými obtížemi, neměl žádné potíže s policií či jinými státními orgány. Nikdy nebyl v zemi původu trestně stíhán či odsouzen. Rovněž také nedošel k závěru, že by žalobci hrozilo pronásledování z důvodů obsažených v § 12 písm. b) zákona o azylu. Žalovaný uvedl, že legalizace pobytu ani ekonomické potíže v zemi původu mezi tyto důvody nepatří. Zopakoval také, že žalobce neměl v zemi původu žádné potíže s policií či jinými státními orgány, nikdy nebyl trestně stíhán ani odsouzen. Výše zmíněné závěry se uplatní i v otázce neudělení doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu, kdy žalovaný uvedl, že neshledal, že by žalobci hrozila v zemi původu vážná újma, neboť žalobce neměl v Moldavsku či Podněstří žádné problémy se státními orgány. Stran hrozby ozbrojeného konfliktu žalovaný konstatoval, že žádný takový konflikt na území Moldavska neprobíhá, nejsou také žádné zprávy o tom, že by se již probíhající konflikt mezi Ruskou federací a Ukrajinou rozšířil mimo ukrajinské území. Situace na tzv. administrativní hranici mezi územím kontrolovaným centrální vládou a samozvanou republikou Podněstří zůstává také stabilní. Dále konstatoval, že ekonomické potíže žalobce v zemi původu nejsou důvodem pro udělení doplňkové ochrany. Soud tedy nesouhlasí s námitkou žalobce ohledně toho, že by žalovaný nevěnoval pozornost ekonomické a sociální situaci žalobce v zemi původu. Naopak, žalovaný v napadeném rozhodnutí opakovaně konstatoval, že tyto žalobcovy potíže nepředstavují relevantní důvod pro udělení kterékoliv z forem mezinárodní ochrany. Z výše

popsaného je také patrné, že žalovaný vzal při rozhodování o udělení mezinárodní ochrany v úvahu i bezpečnostní situaci, jež v zemi původu žalobce panuje. Námitka není důvodná, rozhodnutí tak netrpí vadou nepřezkoumatelnosti a je dostatečně odůvodněno.

23. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, a proto žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
24. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží. Žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 20. 5. 2026

Mgr. Kamil Tojner, v. r.
soudce